

SZERKESZTŐI IRODA:

Füzet 7. sz. hová a lap szellemi részét illető közlemények
címzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Védőre postán, vagy helyben házhoz hordva

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hónapra 1 frt. 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik az „Ellenzék” mind-mnap, a vasár- és ünnepnapok kivételével.
Kéziratok nem adatkak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Főter 7. szám.

A HIRDETÉSI DIJAK

alku után állapítanak meg. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.

Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt nyújt
a kiadó-hivatal.

Nyitlteri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Nyolcz ezer forint deficit.

— Két cikk. —

II.

Tehát a városi bizottság a jelen évre kerekaszámban 8 ezer forint deficitet irányoz elő. Ennek fűdözéséről, igaz, gondoskodott a közgyűlés annyi-
ban, hogy a múlt évről remélhető pénz-
támaradékokat és az év folytán el-
érhető megtakarításokat jelölje ki
fűdözettül. Egy város költségvetésénél
azonban nem lehet és nem szabad ilyen
ingatag alapokra fektetni a fűdözetet.
Először is a megtakarításokra, ha ugyan
komoly akar lenni az a költségvetés,
nem lehet számítani; amit a városi bi-
zottság mint szükséges kiadást jelöl meg,
pénzügyi hiányok javítását, utcák tén-
tarását, vízpartok megerősítését: azt tar-
tozik a tanács a kitűzött célra fordít-
ni. Itt tehát takarékoskodni nem lehet,
mert hát akkor mire való lenne az elő-
irányzat, a költségvetés megtérítése?

Tavaly is p. o. a Nagy-Szamos
partjának megerősítése el lön határozva
és 1882-re 10,000 frt előirányoztatott:
a tanács pedig fogta magát és nem csi-
náltatott egy krajczárnyi vízparterősítést
sem. Hasonló történt volt régebben a
mezei utak és kutakra szánt előirányzat-
tal is, ami miatt épen a legközelebbi
közgyűlésen harsán vita és recrimina-
tio volt.

Ilyen megtakarításra pedig
nem lehet fektetni egy, biztos költség-
vetési előirányzatot; ilyen takarékos-
kodást a városi bizottság nem helye-
selhet, ha csak nem akar önmagával
ellenmondásba jönni. Nehány száz for-
rintot még talán meg lehetne takarítani
egy kevésbé sürgős kiadásoknál; ám-
8 ezer forintig így sem lehet számítani.

Maradva tehát a deficit fűdözé-
séről a pénztár-maradék. Igen, de
ezt viszont ugyanazon közgyűlésen a
városi bizottság a tisztviselőknél ígérte
oda, drágassági pótlék címen. Az igaz,
hogy ezt az ígéretet mindig vissza le-
het vonni; ez nem lenne ugyan egy
erkölcsi testülethez méltó eljárás, de
meg lehet tenni. Ugyde még így is
nagyon kérdéses, hogy azzal a remél-
hető pénztár-maradékkal lehetséges lesz-e
7—8 ezer frt deficitet fűdözni.

Mindenesetre ennek a fűdözetlen
deficitnek az előirányzása azt tanúsítja,
hogy a városatyák tudnak dietálni, de
nagyon könnyűvéruen veszik a város
finanszíait.

Az egész költségvetés, mely évek,
vagy talán évtizedek óta egy megszok-
ott chablon szerint van összeállítva,
azt tanúsítja, hogy városi pénzügyeink

vezetése egészen tervszerűtlen, nincs
benn egy előre megállított, határozott
gazdálkodási irány.

Vegyünk például csak azt, hogy
városi hivatalok bérhelyiségeire, a pol-
gári iskola helyiségeire, fióklaktanyákra
már hosszú-hosszú évek óta fizet éven-
ként a város mintegy 7—8 ezer forint
bért, tehát akkora összeget, mely meg-
felel 140—160 ezer forintnyi tőke 5
százalékos évi kamatainak. Már most,
milyen szép iskolát, milyea alkalmas
hivatalos helyiséget és milyen derék
laktanyát lehetne 140—160 ezer frt-
ból építeni; és ha már egyszer föl
lennének építve, azonnal megszűnnék a
város 7—8 ezer forintig rugó rendes
évi terhe, mely pedig örökösen ott ma-
rad a város költségében, ha a bérrend-
szerrel nem szakítunk. Vállalkozást is
lehetne találni, a ki több évi részletfi-
zetés mellett megépítné a kérdésben for-
gó helyiségeket; vagy pedig lehetne köl-
csönrel építeni s annak kamatozására és
törlesztésére aligha kellene többet köl-
teni évenként, mint most költünk bér-
házakra. E kölcsönt aztán le lehetne
törleszteni 20—25 év alatt és a város-
nak akkorra lenne néhány szép saját
helyisége, melyekért többet nem kel-
lene egy krajczár bért sem fizetni.

Vagy vegyünk egy más dolgot. A
hittelekezetek népiszkoláira évenként 6000
frt subventiót ad a város. Miért?

Vagy kötelessége a városnak mint
községnek a népoktatásról gondoskodni.
Vagy nem kötelessége.

Ha kötelessége: akkor építsen, ál-
litson maga a város felekezeti-küli nép-
iskolákat és tartsa feun azokat önmaga
s ne adja a 600 frtnyi szép összeget
a hittelekezeteknek, hogy azok fele-
kezeti szellemben neveljék az ifju nem-
zedéket.

Azt véten valaki ennek ellené-
ben, hogy ha nem ad subventiót a vá-
ros a hittelekezeteknek, akkor azok be-
zárlják iskoláikat, nem lévén képesek
fenntartani azokat, s akkor az összes
népoktatás terhe a város nyakába sza-
kadna.

Hát ez az okoskodás egy cseppet
sem áll. Először is a hittelekezetek
nem szűntetnék meg összes iskoláikat
mert hát úgy sem tartják fenn mind
azokat a subventióból; a subventió meg-
tagadása tehát nem indokolná az összes
felekezeti iskolák megszüntetését.

De másodszor a hittelekezeti
érdek is azt tanácsolja az egyházaknak,
hogy ne engedjék ki kezikből teljesen
a népoktatást.

Harmadszor a legrosszabb esetben
is a hittelekezetek nem szűntethetnek

meg egyszerre ugyanegy évben
összes elemi iskoláikat. Következőleg a
népoktatás ügye egy cseppet sem szen-
vedne hátrányt, mert a visszatartott
subventióból rendre-rende építhetne a
város községi népiszkolákat és a mikor
lenne elegendő iskola, hát csak egy évi
subventió összegéből azaz 6000 frtból
fentarthatna évenként legalább 3 kitűnő
népiszkolát. S ha valaha bekövetkeznék
az a képtelenség, hogy a katolikus, re-
formátus, unitárius, lutheránus hittele-
kezetek rendre-rende mind bezár-
nák népiszkoláikat: még akkor sem
terhelne a városi pénztárt nagyobb ösz-
szeg, mint most, 6000 forint subventió,
mert a legrosszabb esetben a város ki-
vethetné a törvény által megengedett 5
százalékos népiszkolai adót és ennek jö-
vedelméből kitűnő és elégséges számú
népiszkolákat tarthatna feun.

Vagy vegyünk még egy más dol-
got. A városnak van 70—80 ezer frt
urb. papírja. Ezután alig kap 5 száza-
lék kamatot. Ellenben ezeltől pár évvel
csinált a város egy 90 ezer fortos jel-
zálogi adosságot, mely után 6 százalé-
k kamatot és külön törlesztési járulékat fi-
zet. Most ugyan már reá jött a város
arra, hogy milyen fonák pénzügyi mi-
veletet csinált s elhatározta, hogy urb.
papírjaival kifizeti drága adosságot.

De hogy ilyen pénzművelet meg-
történhet; és hogy még több észsze-
rűtlen, vagy mondjuk egyenesen: rossz
gazdálkodás megtörténhetik, — mindez
tanúsítja, hogy a városi bizottság ke-
belében eddigelé nagy szerepet vitt
a díkizálás és nagyképtűsködés, sen-
ki sem vette magának a fáradságot a
város finanszíájának helyes, egészséges
irányt adni. És ennek a könnyűtűvéség-
nek köszönhetjük azt is, hogy p. o. az
előirányzatok 8 ezer frt fűdözetlen deficit-
előirányzatok. Hát aztán hová vannak a
már valóban égető szükségéggel vált na-
gyobb alkotások: városi ház kiépítése,
iparrajziskola építése, vashid, közbvágó-
hid, a Szamos borzasztóan alacsony part-
jainak megerősítése, a mi nélkül min-
den évben ki lesz téve a város az 1879.
évi katastrofához hasonló veszedelemnek
és vagy 10—12 ezer frtnyi árvíz-költsé-
geknek?!

Bizony az eddig követett tervsze-
rűtlen, fonák kapkodó pénzügyi politika
mellett oda juthatunk rövid időn, hogy
nem 8, de 10—20 ezer frt elkerülhet-
etlen deficitünk lesz, nélkülözhetetlen
közintézményeink hiányozni fognak s
a végén mégis kéaytelen lesz a város-
atyák bölcsessége oda fanyalódni, hogy
leszállítsák helyett, fölemeltessék a köz-
ségi rovatat!

Pedig hát, tegye bárki a kezét szí-
vére s kénytelen bevallani, hogy már
a jelenlegi 30 százalékos rovatalt is év-
ről-évre nehezebben tudja elbírnai a pol-
gárság nagy zöme. Lesz tehát eredmé-
nye egy ilyen rendszertelen pénzügyi
politikának, egy bizonyos kikerülhetet-
len krach!

Most itt vannak a választások. A
polgárság megítélheti az eddigi eredmé-
nyekből, hogy milyen irányban vezet-
ték — helyesen-é, rosszúl-é? — a vá-
ros pénzügyi dolgait azok a képviselők,
kik már évek óta foglalnak helyet a
a communitás soraiban és a kik ugy
szeretik magukat, így választások al-
kalomával, a polgárság előtt bemutatni,
mint a kik egyedül képesek is, hivatot-
tak is a közügyekben szerepet vinni.

Ítéljenek hát a választók igazságo-
san, lelkiismeretesen, mert saját jól felfo-
gott érdekeikről van szó. És ha megal-
kották maguknak a helyes ítéletet: ak-
kor menjenek az urnához és — válasz-
szanak!

— A m. kir. honvédelmi miniszterium-
ban a loosztályozási előmunkálatok folyama-
tában vannak. Az esetleges mozgósítást elren-
delő határozat kihirdetésének napjától számlán-
dó állítási napoknak meghatározása a cs.
és kir. közös hadügyminiszteriummal egyet-
értőleg történik. A loosztályozáshoz az össze-
írásához szükséges kimutatások annak idején
meg fognak küldetni az egyes törvényható-
ságoknak.

— Oláh néptanítók és a magyar nyelv. Mint
Hunyadmegyéből írják, a „N.”-neka közok-
tatási miniszter nem régebben Dván egyviz-
sgáló bizottságot szervezett azon célból, hogy
az oláh néptanítókat a magyar nyelvből meg-
vizsgálja. A bizottság tagjai Réthi tanfel-
ügyelőnökként a következők: Lázár
György ügyvéd és volt képviselő, Horváth
Simon kir. ügyész, mindketten a tanítóké-
pezde igazgatótanácsnak tagjai és László
Zsigmond tanár.

Messze földről, nagy területről (Arad,
Szörény, Temes, Torontál, Szeben és Alsó-
Fehérmegyéből) mintegy száz oláh néptanító
jelentkezett vizsgálatra a magyar nyelvből,
szóbeli vizsgálatra azonban, mely négy napig
tartott, csak 65 állott elő. Természetesen leg-
többen voltak Hunyadmegyéből. A vizsgálat
eredménye az, hogy a bizottság 16 tanítót
visszaszavatított, hadd tanuljanak még egy
esztendeig. Ellenben sikerrel tette le a viz-
sgálatot nem kevesebb mint negyvenkilenc,
ebből kitűnő osztállyal 7 s ez utóbbiak
közül hunyadmegyei 4 tanító.

— A berlini „Tagblatt” állítólag
egy magas állású osztrák katoná-
tiszt tollából eredő cikkben elmondja,
hogy az osztrák hadsereg jobban szeretne
egy osztrák-orosz szövetséget, mint egy
osztrák-németet: mert az előbbi mellett
osztozkodni lehetne Oroszországgal a Balkán
felszíget fölött.

A Fontaynei Gordonok — mint Sir
Leonárd mondá — Anglia legrégibb család-
jai közé tartoztak: szép faj volt. Kellemes
külösvél, megnyerő modorral, nemes lelkü-
e s lovagias jelleműek voltak mind; hi-
resek voltak a historiában, megénekelték
őket versekben: szép asszonyaitól s bátor
térfiairól számtalan mondatát s története-
ket beszéltek; híresek voltak sok tekintet-
ben, de gazdagságáról egyik sem volt neve-
zetes. — Az arany soha sem állott meg a
Gordonok kezében, elpárolgott hamar; de
azért nem voltak szegények egész addig —
mig Etel nagy atyja — Sir Gordon — a
kártyázás szenvedélyének nem adta át ma-
gát.

Elszegényítette uradalmát, magát és
egyetlen egy fiát oly mértékben — hogy
kétséges volt, ha vajjon Sir Leonárd képes
lesz-e a családok rangjához illő állását
fentartani. Azonban ő Lady Lyle Angelát
egy gazdag örökösöt vett nőül.

A Lady Angela vagyona — ambár elég
tekintélyes vagyon — volt csak a birtokot ter-
helő adósságot volt képes kifizetni, s az el-
hanyagolt s elszegényedett birtok javításá-
ra semmi sem maradt fenn, úgy hogy Sir
Leonárd jó házassága dacjára mindig sze-
gény ember maradt. Kénytelen volt tervel-
ni s minden leleményességét elővenni, mert
Lady Angela megkívánta hogy a főváros-
ban háza legyen, s ott fényes háztartása
legyen, mint a többi vele egy rangú höl-
gyeknek, ebédeket, bálakat adott, öltöztetése

Dr. Nagy János tragédiája.
A halott megszólal.

Ime közöljük boldogult Nagy János-
nak tegnapi megírt folyamodványát. Hogy
mi történt e memorandumszerű folyamod-
vánnyal, azt később elfogjuk mondani.

Nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszter úr!
Kegyetlen s uram!

Ezen legalázatosabb kérvényemben oly
kegyért esedezem nagyméltóságod magas
színe előtt, melynek megnyeresétől anyagi
existenciám nagy mértékben függ; és a
melyet ugy méltányossági tekintetek mint
az országos szabadelvű párt és kormány
nevében nekem, előkelő államférfi-
ak által tett ígéretek teljesen in-
dokolnak.

Hogy kérelmem zárkérése világosan
megérthető és méltányolható legyen, kény-
telen vagyok — a lehető rövidséggel bár —
oly részletekre is kiterjeszkedni, melyek a
nagyméltóságod 1881. június hó 10-kén
37851 sz. a. kelt magas intézkedésében ka-
taszteri pótbécselőbizottság történt kinevezeté-
semmel, részint mint előzmények, részint
mint következmények, okozatos összefü-
gésben állanak. Az előzmények im ezek
voltak.

Midőn 1880-ban K. Pap Miklós elha-
lálása után, az országos szabadelvű párt
nevében, br. Bánffy Dezső és gr. Esze-
terházy Kálmán főispán urak engem a
Kolozsvárt megjelölő „Magyar Pol-
gár” cz. napilap szerkesztésére, mint ama-
lap régi belmunkatársát, meghívtak és rá-
bészélték, s hét évet meghaladó államszol-
gálatom után hivatalomról lemondat-
tak: ígéretet nyertem, hogy 1880. decz
végén lejárandó szerződéselem kitelte után —
mint okleveles tanár és tudor — vagy jog-
akadémiai, vagy közép-tanodai tanszékkal,
vagy pedig valamely más, legalább 1200
frt évi fizetéssel s megfelelő lakbérrel ja-
vadalmazott állomással leendek kárpótolva.

Nem minden vonatkozás nélkül hatá-
roztam el magam a szerkesztőség elfogadá-
sára; de végre elfogadtam. Elfogadtam pe-
dig épen a szabadelvű párt nevében jövőmre
nézve tett ígéretet, biztatások alapján. Szer-
ződésemet aláírtam. Hivatalomról lemondot-
tam. A lap vezetését átvettem. S bár a lap-
tulajdonos, a munkatársak felfogadása iránti
kikötéseimet nem teljesítette is: én a lap
szerkesztését erőmegfeszítéssel, sok kedvet-
lenséggel és küzdelemmel, egész 1880. évi
december hó végéig — mig magamat köte-
leztem — teljesítettem, és úgy hogy a lap
előfizetőinek száma tetemesen felnövekedett,
s ígyvekeimeket a budapesti sajtó is dicse-
rettel ismerte el. Pedig elégre is a siker-
nek e kettő a mértéke.

Vállalkozási időm utolsó negyedében
két körülmény merült fel, melyek döntőleg
folytak be életem sorsára nézve.

Egyik a Bartha-féle ügy, mely al-
kalomból én kellő higgadtsággal ugyan, de
mint teljesen szabadkezű szabadelvű párti
hirlapíró, írtam meg cikkeimet, nem lévén
addig értesülve affélő: vajjon a lap tulajdo-
nos, a szabadelvű párttól nyert erkölcsi tá-
mogatáson kívül, minő más viszonyba hozta
ama lapot a párttal és kormányval;
mely körülményt, ha én előre tudtam volna,
bizonyára több óvatossággal nyilatkozom vala

AZ „ELLENZÉK” TARCZÁJA.

1883. január 5.

Egy téli este emléke.

(Viszhang a „Holló”-ra.)

Ajánlva gr. Wass Ottiliának.

Lámpa mellett ültem, éjjel, zord magányban, bus ke-
délyvel;
Könyv és írás szerte széjjel ott hevert az asztalon.
Érintetlen ott hevert-k; mint valami bolygó lélek,
Gondoláim jártak, keltek, eltűnt, messzi tájakon.
Más időkön elmerengtek, ah, örökre — multakon!
S elfogott mély fájdalom.

S mondám, könnyel két szememben: mi valék és
mivé lettem?
Mely ugy ragyogott előttem, a jövőd mit hozott?
Mi teljesült álmaimból? Életem nyom nélkül elfolyt,
Tett vagy emlék róla nem szól, s szívem (az elkár-
hozott!)

Rég felriadt mámorából, mire oly hön szomjuzott...
Oh! a létel átkozott!

S gondolám: mikor lesz vége?... S mig nézek a
puszta légbe,
Istenem! dicsőfényben égve (látom-e vagy képzelem?)
Deli tündér áll szobámban: szemében és hangjában
Oly szelídség, annyi báj van! „Te, kit illdoz a jelen,
Bus virasztó, — mondja lgyan, — szőlj mit óhajtsz?
meg leszen.”

— Csak pihenni oda lenni!

— Ember, ember, szörnyű rágy ez! Mit? szavamra
ez a válasz?

Oh hogy szived olyan száraz! tudom, mennyit szenvedett!
Szenvedtet és megbocsátok, s hozzád lépek mint barátod,
Ne ved meg e szép világot, ne ved meg az életet!
Elvakulva, most nem látod, bárm volt, mily széplehet.”

— Busan inték: „nem lehet!”

Nézz körül és gondolkozzál! a kelő hold, a virágszál,
Mikor friss harmat rea száll, s csal belőle illatot;
A százasod tölgylek árnya; az ozeán kék magánya
Melyen a hajó kormányja futva szór gyémánt habot...
S télen, az éjjel varázsa, mikor minden ugy ragyog
A hó és a csillagok...

Gondolkozzál! ha égi dal ügyes kéz alatt megszólal
S majd zokogva, sirva elhal, majd kigyul, és lelkesít;
Függönyéből ha kibontva, egy szép Raphael madonna
Lassanként szemébe vonja a bámulat könnyeit;
Vagy Petőfiék bája, gondja, míg forgatod verseit,
Tűzes lörként réseit...

Gondolkozzál! s mondj, ha nézel kisdedet, arany fejével,
Vagy leányzót, szende képpel, mint a bimbó mely hasad;
Ha látsz ifjat, delin, épen, kinek tűzragyog szemében;
S ősz fűrtjei keretében aggot, ki nemes maradt...
Ha lelkőbe nézve mélyen, szent forrás az, hol fakad
Ész, jószág és akarat...

Ha van egy pár ilyen lélek, kiket benső kötelékek
Akár merre visz az élet, mindig hozzád fűzenek;
És ha sorsod megengedte, hogy csak egy pár ily
kebelbe
Balzsamot hints, sánva-levet hol és mitől vézzenek...
Oh, ha kezét enyhítette fájdalomát bárciké...
Szólj: ezek nem örömek?

A téid; és szebb élvét alig nyújthat földi végzet;
Még téid, bár lenézed, azt kiáltod: nem elég
Ah, nyíllék szemed sugára, míg dusan foly élted
árja!...

Isten veled! hi az óra pirosodik már az ég...
S a szellem e búcsusóra eltűnt mint a buborék...
Eltűnt, s én... fölébredék.

De Gerandó Atila.

Vezeklés.

A szerelem hídja szerzőjétől.

Angolból szabadon fordította: A m. c.

II.

(3. folytatás.)

Azt tartották rla, hogy Gordon kisasz-
saony nem tehet rosszat — jutalmat s büntet-
tet királyi kézzel osztott; akaratát senki
sem bírálhatta, s parancsát senki sem hágtá
át. — Oly korlátlanl uralkodott, mint egy
királyné, s bár még csak gyermek leánya
volt — a hatalom ézete édes volt neki; és
ő élvezetet talált hatalma gyakorlásában. Ha
valaki kedvezményt egy szivességet kért Sir
Gordontól, arra mindig Etelt kérték fel —
s az ő közbenjárásának az volt az eredménye,
hogy atyja soha sem tagadott meg neki
semmit.

Igy nőtt fel Etl mindenki által sze-
retve.
Gordon kisasszony büszke — mon-
ták az emberek — le arany szíve van.

És ime e kelemes uralkodás, e be-
folyás, e korlátlan hatalom el lesz tőle vé-
ve, s egy idegen kezébe adva. — Hogy
tűrje ő ezt el?

Könnyek hólyagosaikát el a fényes
szemeket. — Kinyitotta parkját mint ha az
ódon kastélyt s a estői parkot át akarná
ölelni.

— Idegent ltni itten! — hogy fo-
gom én azt elviselni? — suttogá magában;
s e szép tavaszi regelen nem volt semmi-
féle elősejtelmé.

a vezetésemre bizott pártközlönyben, vagy talán elutaltam volna magamtól a szerencsét, hogy annak szerkesztője lehessen. De nem tudtam s fájdalom igen későn tudtam meg.

A sajtó iroda főnökének hozzám intézett magán leveléből, s egyik a „Magyar Polgárhoz” közel álló erdélyi képviselőtől — a kinek állítólagos közbenjárására történt, hogy másokkal együtt én is sajtópörbe nem vonattam — értesültem, hogy amaz alkalmai cikkek langja, némi visszatéttséssel fogadtatott volna, a párt irányadó körében míg egy másik itteni pártközlönynek itt általános felháborodással fogadtatott közleménye, állítólag tet-szésre talált.

Egy másik körülmény, melybe a párt és kormány mélyebben avatkozott be, egy lokális érdekű ügyből, a kolozsvári polgármester-választás kérdéséből fejlődött ki.

A „Magyar polgár” a szabadelvű párt egy kiváló tagja mellett kardoskodott, ki a felügyelő bizottság részéről különben is befolyt a lap magatartására. Ezért egy másik párt, melynek élén egy helybeli erőszakos pap állott, a „Kelet”-ben egy insinüációkkal teljes cikket írt a mi polgármester-jelöltünk ellen, s e cikkben néhány oldalvágás nekem is jutott osztályrészül.

A „Kelet” cikke a mi polgármester-jelöltünket is kihozván sodrából, amaz álnév alatt felelt a „Magyar Polgár”-ban, élesen támadva meg ama papnak papi jellemét és magán életét. En részéről egy humoros cikkben figyelmeztettem a tiszteletes urat, hogy vigyázzon a palástjára. Mindkét cikk a „M. P.” 1880. decz. 7-iki számában decz. 6-án este jelent meg.

Erre a többször említett pap még az nap decz. 6-án este Budapestre futott, sőt decz. 7-én ministeri tanácsos bátyjával a pártklubban engem a szabadelvű párt előtt bevádolt. Kijelentette, hogy sajtópört indít ellenem, de azt is hozzá tette, hogy ha ez a sajtópört megtörténik és ha ő, mint a kolozsvári kormánypárt vezérének is a sajtópörben netán meghurcolva leend: akkor a közeledő választások Kolozsvárt a kormánypárt bukása biztos.

Ime, ezen ürügy alatt csempészte be párt-ügygyé az említett pap saját magán ügyét! (Folytatása következik.)

A magyar technikai irodalom.

A magyar mérnök- és építészegylet — mint budapesti levelezünk — írja kérelmet intézett a közmunka- és közlekedési ügyi miniszterhez, hogy a magyar technikai irodalom emelését célzó irodalmi vállalatát istápolja s hogy ennek költségei a központi kassza kétezer forint erejéig tá-

masz. Kérem indoklásában a többiek közül megemlítem a „Mig a hazai irodalom minden terén a szépirodalmin virágzó, a tudományos irodalom más ágaiban legalább öröndetes lendületet látunk, mely fájdalommal kell néznünk, hogy egyik legfontosabb mezején, a technikai, egészen törletlen maradjon a föld; pedig a műszaki tudomány emberei, a mérnökök és építésszek csak úgy haladnak a magyarosodásban, mint bárki más.

Mig másfél évtizeddel ezelőtt is hazánkban a szakfériak legnagyobb részt idegen ajku, bevándorolt egyének voltak, ma minden ízében magyar technikus kar áll előttünk; s e karnak egyénei szellemi munkások lévén, szellemi táplálékra szorulnak. Sajnos azonban, hogy e táplálékot magyar nyelvű szakirodalom hiányában, kénytelen idegen nyelvű szakmunkákba keresni.

Az egyesület a főbb szakokból a következő munkákat szándékozik egyelőre magyar nyelven kiadni. A vízépítés szakmájából: Lagrené „Cours de Navigation interieure.” A mérnöki általános ismeretek

lobbant, épen oly hamar lecsendesült és oly gyorsan feledett; az elkövetett hibára soha sem gondolt kétszer s gyakran meg-történt, hogy azok voltak az első szívél-lyes modorának varázsát s nemes nagy-lelkűségét érezni, kiket haragjával meg-bántott. Hamar felejtett és hamar meg-bocsátott; ha indulatosságában valakit megsértett, mindent elkövetett, hibáját helyre hozni. Tehát nem csuda, ha szeret-ték; környezete szeretet megérdemelte.

Sir Leonardnak szeme fénye, öröme, büszkesége s gyönyörűsége volt. Először nevelőintézetbe akarta leányát küldeni, de Etel határozottan kijelentette, hogy ő nem fog elmenni. De engedelmességét oly ellen-állhatatlanul nyájakodásokkal, oly gyön-géd szeretetteljes szavakkal kísértte, hogy Sir Leonard nem tudott reá megharagudni és a gyermek győzelmes uralkodása e percztől kezdődött.

És most a sokat tűrő és szenvedő nevelőnők hosszú sora következett — ezek mindent elkövettek, hogy Etelt helyesen neveljék, de úgy találták, hogy ez nagyon nehéz feladat volt — sőt majd nem lehet-telen.

Ettel nem lehetett bírni, torzképeket csinált rólok, kicsufolta — utánozta meg-csókoltatta őket, ellentmondott s tréfálko-zott velük — dacolt s majd ismét nyájas kodott — egy szóval mindent meg tett csak nem engedelmeskedett.

Volt egy nevelőnő ki bátrabb volt a

körébe vágó munkául: Rankine „Manuel of Civil Engineering.” Az építési szakból: Wanderley „Handbuch der Bau-Constructi-ons lehre.” Az utépítésből: Debauxe: „Rou-tes.” A gépészeti szakból: Uhland: „Hand-buch für den praktischen Maschinen-Con-structureu.”

A történelmi társulatról.

— Az „Ellenzék” tudósítása. —

Budapest, jan. 4.

A magyar történelmi társulat ma dé-lután 5 órakor, Pulszky Ferencz elnökle-te alatt közgyűlést tartott. Az ülést Pulszky azzal nyitotta meg, hogy boldog új eszten-dőt kívánt a tagoknak.

Ezután Szilágyi Sándor olvasta fel a titkári jelentést. Működése magának a tár-sulatnak — mond a jelentés — az elmúlt évben csak a fővárosra volt szorítva, de a választmány egyes tagjai, vidéki levél-tárakban eszközölt buvárásukkal pótolták azt. Így Thaly Kálmán r. t. buzgalma kö-vetkeztében, megnyitott a gróf Eszterházy család pozsonyi levéltára, továbbá Kassán a városi levéltárnak újonnan feltalált osz-tálya átkutatott, ezenkívül a jászai és a marosvásárhelyi levéltárakban is foly-tatta a választmány a megkezdett kutató-t. Szentkirály t. t. a karlóczyai patriar-chalis és fruska-górai monostori szerb levéltárakban tett kutatásokat. A múlt évre kitűzött pályázatok közül az egyik-nek a Bay Ilona-féleké volt eredménye, a másik, melyet Emich Gusztáv ajánlott fel a folyó évre újra kitűztetett. Bay Ilona-nak a hazai történet iránt viseltető ér-deklődése lehetővé tette, hogy a folyó évre új pályadíjat tűzött ki a társulat, melynek határideje e hó végén fog lejárni. Még egy harmadik pályakérdésnek, a Ri-mély apát, kanonok által kitűzöttnek ha-tárideje is ez évben, szeptember 30-án fog lejárni.

A jelentés után beadattak a szavazo-tok a három elnökre s a 20 választmányi tagra, mely utóbbiak az alapszabályok 22 §-a értelmében léptek ki.

A szavazás eredményét az elnököket illetőleg nyomban kihirdette az elnök. Meg-választottak: elnökké Ipolyi Arnold, má-sodelnökké báró Kemény Gábor, harmade-lnökké Pulszky Ferencz. A választmányi ta-gok választásáról az eredmény az ülés vé-gén hirdettetett ki.

Ezt megelőzőleg ugyanis dr. Szádecz-ky Lajos olvasta fel dr. Smolka Szaniszló krakkói egyet. tanárnak „Fekete Iván” című történeti rajzát, a felolvasó jeles for-dításában.

Fekete Iván másképp Iván csár a mo-hácsi vész követett zavarok idején tűnt fel a történelem színpadján. Közönséges istálló szolga volt Zápolya János udvarában mi-gnem a mohácsi vész után egyszerűre — csak álltunk onnan s Erdély határán Lippa vi-dékén tűnik fel mint vezére egy csöcselék paraszt hadnak, mely szerb, tót és bulgár parasztokból verődött össze, éppúgy mint az 1514-iki porlázadás a török ellen készülé-szine alatt, de tényleg rablás, fosztogatás, nemesi birtokok felulása céljából. Ivánt vezérüket egy csodálatos bélyeg különböz-tette meg: egy fekete sáv, mely szemöldök-től egész a lábság végig vonult s e mel-lett jobb szemével vak volt. Ez a titkazo-s bélyeg, ez a fekete sáv, melynek „fe-kete ember” melléknevet köszönte, esz-közül szolgált Ivánnak. Kiadta magát pró-fétának, kit istan küldött a kereszténység felszabadítására, a hitetlenek ellen har-colására s az Al-Duna menti szlávság fel-szabítására. Tizenötzer embere gyűlt össze.

Ezekkel először Zápolya szolgálatába adta magát, talán azért, mert Zápolya maga is szláv származású volt, amint a búske-magyar főurak „tót királynak” is gunyolták. Első összejutásuk Fekete Ivánnak Török

Bálinttal volt, kinek szabadkai várát csak feladta és Török Bálintot csakugyan legyőzte. Ezután Csáky László ment ellene, de ő Csanád mellett a csatával együtt életét is elveszté. 1527 telén Ferdinánd mindent elkövetett, hogy Fekete Ivánt részére nyerje. Gazdag ajándékokkal és még gazdagabbigé-retekkel ez sikerült is. Zápolya erre Peré-nyit az erdélyi vajdát küldötte 12000 em-berrel Fekete Iván ellen. De Perényi bár két ízben is megtámadta Ivánt, nem tudta őt legyőzni. Más vezér után nézett azért Zápolya, Czibak Imrét a nagyváradi püspö-köt küldvén ellene, aki Szölös mellett a Ma-rosnál egy véres ütközetben legyőzte „Iván csár” csodáit. Iván Szegebre futott, de ott e polgárok elbárrikadozták magukat s egy ezek közül halálosan megsebesítette Fekete Ivánt. A paraszt had tovább menekült hal-dokló prófétájával s Torkoz faluban állapo-dott meg. Itt rajtuk ütött Török Bálint, a haldokló csárnak fejét levágta s felküldte Zápolyának, aki a budai vár bástyájára ki-tűztette azonnal Bécs felé fordítva s egy hét múlva a Dunába dobatta.

A felolvasás után titkár jelenti, hogy Széll Farkas Bessenyei Györgynek két vég-rendelést ajándékozta a társulatnak. Fel-olvasa a múlt évi pénztári kimutatást is. E szerint a 1882-ik évben az összes bevétel volt 14663 forint 23 kraj. és 60 db. arany, a kiadás 10741 forint 21 kraj. és 20 db. arany. Marad tehát 3922 forint 72 kraj. és 40 db. arany.

Végül kihirdették a megválasztott vá-lasztmányi tagokat. Ezek: Csaplár Benedek, dr. Czobor Béla, Emich Gusztáv, gr. Eszterházy János, Haán Lajos, Hegedűs Candid Lajos, Majláth Béla, Nagy Gyula, Nátafalussy Kornél, Szeremi hg. Odeschalchi Arthur, dr. Otsvay Tivadar, Ováry Lipót, Pesti Frigyes, Salamon Ferencz, gr. Seőchen Antal, Szilágyi Áron, Tanárky Gedeon, Thaly Kálmán, Véghelyi Dezső és Villányi Szaniszló.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

A földtani társulatról.

— Az „Ellenzék” tudósítása. —

Budapest, jan. 3.

A magyarhoni földtani társulat ma délután Reitz Frigyes elnöklete alatt ülést tartott.

Az első érkező dr. Staub Móricz volt, ki a fossil confervitákról tartott értekezést. Ide mindazon fossil növénymaradványok so-roztatnak, melyek alakjoknál fogva a most élő Confervák nevű édes és sós vízben tar-tozkodó moszatokra emlékeztetnek. Eddig 18 faj ismeretes. Közűk egy újabbat Kolozsvár vidékéről az előadó irt le. Staub nézete szerint ezen moszatok a Chondritesek nagy csoportjából váltak ki, mely állítását azzal in-dokolja, hogy az első, a Liásiban fellépő conferviták még nagyon emlékeztetnek a chondritesekre, melyek a harmadkor elején kihalnak, amikor a chondritesek s a fajok nagyobb számmal léptek fel. Ha ezen moszatok vezérvonáseikül nem is szolgálhat-nak, mindamellett megérdemlik a geologus figyelmét. Vannak ugyanis közöttük úgy-nevezett meszet kiválasztó fajok, melyek a szénsav tartalmu vizekből a szénsavat saját táplálkozásukra elvonják és ezuttal a vízben oldott szénsavas meszet lecsapódásra kén-yserítik. Ezen működés folytán vidékenként hatalmas kőzetlerakódásokra szolgáltatnak in-dító okot.

Dr. Schafarzik Ferencz a földregész-i bizottság múlt évi működéséről tett jelentést, felsorolván a múlt évben különböző helye-ken észlelt földregészleteket.

Kalocsinszky Sándor egy Gölniczsbányán talált rézkovand elemzésének eredményét je-lentette be. Az elemzés szerint ez rezet, va-sat, ként és kovássav tartalmazott.

Végül dr. Sztényi Hugó értekezett a krassó-szörénymegei Ó-Spolt Ljubokova köz-ségek közt fellépő nagy számú eruptiv kő-zetekről, melyek nagyrészt Böck János, a

m. kir. földtani intézet igazgatója gyűjtötte 1880. évi felvételei alkalmával s értekező rendelkezésére bocsátotta. Sztényi egy al-kalommal már irt ezen eruptiv kőzetekről, melyeket trachytoknak tartott s azon sejtél-mének adott kifejezést, hogy idövel talán azon vidéken kisebb-nagyobb kibukkaná-sok a trachytok főtömegének feltalálására fognak vezetni. E sejtélem igaznak bizonyult, mert Ó-Spoltól délre, Pnaisban, több mint egy mérföld hosszúságban eddig ismeretlen kréta-lerakodást fedezett fel Böck, melyet több helyen eruptiv kőzetek törnek keresz-tül. Az eruptió a harmadkorban következett be, a kőzetek pedig trachytok. Ó-Spolt és Dolnya-Ljubova közt 47 eruptiót számlálhat-nak. Ezek anyagra mind megegyezők. Föld-pátjuk kivétel nélkül Andesin-Labradorit s három csoportba osztathók. 1) Biotit-Ande-rin-Guarez-Trachyt. 2) Biotit-Amphibol-Ande-rin-Guarez-Trachyt. 3.) Amphibol-Ande-rin-Guarez-Trachyt, Angittal vagy a nél-kül. Végül egy typosus zöldkő-módosulatot irt le a Pojana Santzáról. A felolvasó ülés után, zárt választmányi ülést tartottak.

Irodalom és művészet.

„Magyarország függetlenségi harca 1848—49-ben.” Irta Gelich Richárd. Budapest 1882. Aigner Lajos. Meg volt csinálva de megírva maig sincs. Az ifjabb nemzet a regényírók csodás világából s a még élő öregek elbeszéléseiből érti és hallja meg a magyar nemzet karddal irt hőstörté-netek a legragyogóbb fejezetét. De az öre-gyek mindinkább tüdőnek s a regényes leírásoknál is egyebet követel a pozitív fontosságunk. Nekünk pozitív történet kell, hogy az öregek elbeszélései a fe-ledés e klasszikus korában emlékeztünkbe ragadva maradjanak tanulságul, biztatásul és jövőmondással a honszeremle, a nagy tettekre és a csüggedetlenségre.

Az események lelke évek múltán nyi-latkozik meg, a titkos okok munkája csak messziről vehető észre, a történet és ob-jektivitás bizonyos távolából. Az emberek se-réyek elrejteti gyöngéiket életükben; hogy hamis tanúságot hagyjanak az időnek tanulságul. Csak a halálban szólal meg az igazság ajka. Ime, most 33 év múlva lebenteli fel számos politikai és katonai mo-zzanat fölött a fátyolt a múlt évben a ma-gyar szabadságharc néhány főembere közt folyt polemia. E politikai és katonai té-nyeknek számos szereplője meghalt s lehet-séggé vált a tények megszóllatása. Nem szóllattatták-e már meg sokan a szabadság-harc egyéneit és leírását? Oh igen! Hát Magyarország fegyveres ellentállása valóban bámulatos szervezésének történelmi leírását, a katonai helyzetei, a hadászati sakkhu-zásait a harcászati részleteket az egyének kel s a politikával egyetemben?

Azt még nem körülmenyesen és beha-tósan a földrajzi vállalkozik Gelich Richárd. Saját tapasztalatai, kortársi leíratait, egyes egyének jellemrajzai, a magyar ezredek története, s a 48—49-iki „Közlöny” alap-ján szóllattatja meg és beszéli el a magyar hadszervezés és hadműködés dicsőségétől ra-gyogó eposzi cselekvényét. A munka ha-vonkénti 2 füzetelt 12 részletben jelenik meg s előfizetési ára 4 forint 80 kraj.; füzeteként 40 krajczár.

„Középiskolai szemle” 10-ik fü-zet. Öszinte sajnálattal konstatáljuk e kiti-nyőn szerkesztett szemlének e füzettel való megszűnését. A szemle egy évi pályafu-tása alatt diszere és becületlenné vált az ara-di tanároknak. Férhas szellemben volt szer-kesztve, fölírta a középiskolai tanáregye-sület rennyeségéből, számos üdvös gyako-rlati eszmének volt hangadója, concent-rálta a vidék szellemi erőit s véde a vidé-ki tanárok jogait s a tetterő, józanság és mozgalmasság bélyegét ütötte rá mindenre a mihez hozzá szólt. Ha tevékenységük

tartalmas közegét elejtették is hisszük hogy a szerkesztők eszméiket és törekvéseiket nem fogják elejteni. Az utolsó szám tartal-ma: dr. Csengeri János, Berzsényi és Hora-tius című hesztetikai tanulmányát befejezi. Márki Sándor néhány lapon igen érdekesen rajzolta Aba Sámuelnek történelmi arcké-pét, Anakreonról dr. Boros Gábor ír. Bod-Lajos a természeti erők egységéről érteke-zik. Műfordításokat adnak: Bedőházi János dr. Boross Gábor és Jámbor Pál. Műszer-tani kérdésekkel foglalkoznak dr. Mika Károly: a természetrajzi oktatás értéke és rendszere középiskolánkban és Egyed Mó-zes: Műszer az aritmetika tanításához. Az irodalmi rovatban dr. Ferenczi J. ismerteti az „ifjúsági iratok tárát.” A becses válla-latról eddig kevés füzet jelent meg. S egyes füzetek kimondhatatlanul rosszul keltek, hogy a kiadó társulat megszűnt az egész vállalatot. Spikó Lajos behatárol-bírája Meltz Petőfi-fordításait. A program-m szemle a földrajzi értekezésekről szól. A nyílttérben dr. Baszel Aurél válaszol dr. Abel Jenőnek, Baszel művéből a „Phil.Közl.” megjelenő bírálatára.

A „Magyar pedagógiai szemle”

decz. füzetében Rill József szerkesztő: „A tanítóegyleti közlöny eszméiről” tanulást megbeszéléseket közöl. Más a pedagógia folyóirat, a tanügyi szaklap: és ismét má-a tanítóegyleti közlöny — mondja. Magyar-országban a tanítóegyletek száma megköze-líti a 250-et. E szám folyvást gyarapszik. És miből áll a tanítóegyletek működése Ma-gyarországon? Abból, hogy választanak el-nököket, gyakran annyiszor a hányzor ülést tartanak; részt vesznek a gyűléseken, tar-nak előadásokat, megfizetik a tagsági díjakat, ott vannak a közös ebéden, vagy vacsorán meghallgatják a diktatókat — és mennek haza, nem tartja őket izgatottságban semmi nem hat rájuk semmi.

Ez kétségkívül baj! Ezen Rill ugy-vél segítheti, ha külön-külön az egyletek egyleti közlönny alapítanak, annak munka-körét az egyleti közlönyben a „Népt. Lap-já”-hoz országos okulás és számontartás vé-géig megküldik. Ez paed. concentratio volna, költséges és meddő. Pesten a lajstromokból kombinálnak tantételeket s vidéken helyi kulturekintetek nélkül utána csinálnak a rubrikát. A formula és rubrica, tevékenysé-get nem élesztene a vidéki tanítókbán. Igen is válasszák külön a tanügyi szaklapot az egyleti közlönnyől, az legyen tükre a vidék és a főváros paedogiai és kulturtörökvése-inek — de egyleti közlönnyeket fővárosi tan-tároknak.

kat ad az iskolajog alapelvei című tanu-mányához, ez irodalmi részben pedig egy-lői működések könyvismertetések és bírálatok s könyvészeti hírek vannak tájékoztatólag leírva.

„Czu tumm!” Hexti antisemita

naptár 1883-ra. Szerkesztette Kraxelhuber Tóbiás; ellátta 140 képpel s az osztrák-magyar anarchia földabroszával tipikus torz-képekkel, színjátékkal, adomával, szóval, fü-szerrel és bolondsággal betűbe rakott kalandárium a Borsszem Jankó műhelyéből került ki, melynek utóbbi időben a viczcélszete kissé megfogytokozott. Onnan van ez, hogy folyvást a kormányra kacsingtat, a melynek deficitet mivoltából vénát, tüzet és rugalmasságot bajos meríteni. Aztán a zsidókat folyvást simogatja, a helyett, hogy ottan-ottan megcsepsdne. Mert a kalandárium anti-semitának csak nevezi magát, de semita a hol és a mennyire lehetséges. — Különben

séges voltát; leányát magával vinni teljes lehetetlenség volt, de viszont az is lehetet-lenség volt, hogy őt egyedül hagyja. Nem volt más út és mód, mint társnőt találni számára s ki lehetett volna erre a célra jobb minden tekintetben, mint az a lady, kit feleségének reményelt megnyerni?

Eleinte átalta határozatát leányával tudatni, de nem volt kibuvó ajtó; Sir Leonard még erősebb ellentállásra volt elké-szülve s az Etellel végzett dolga várako-zásán felül ütött ki.

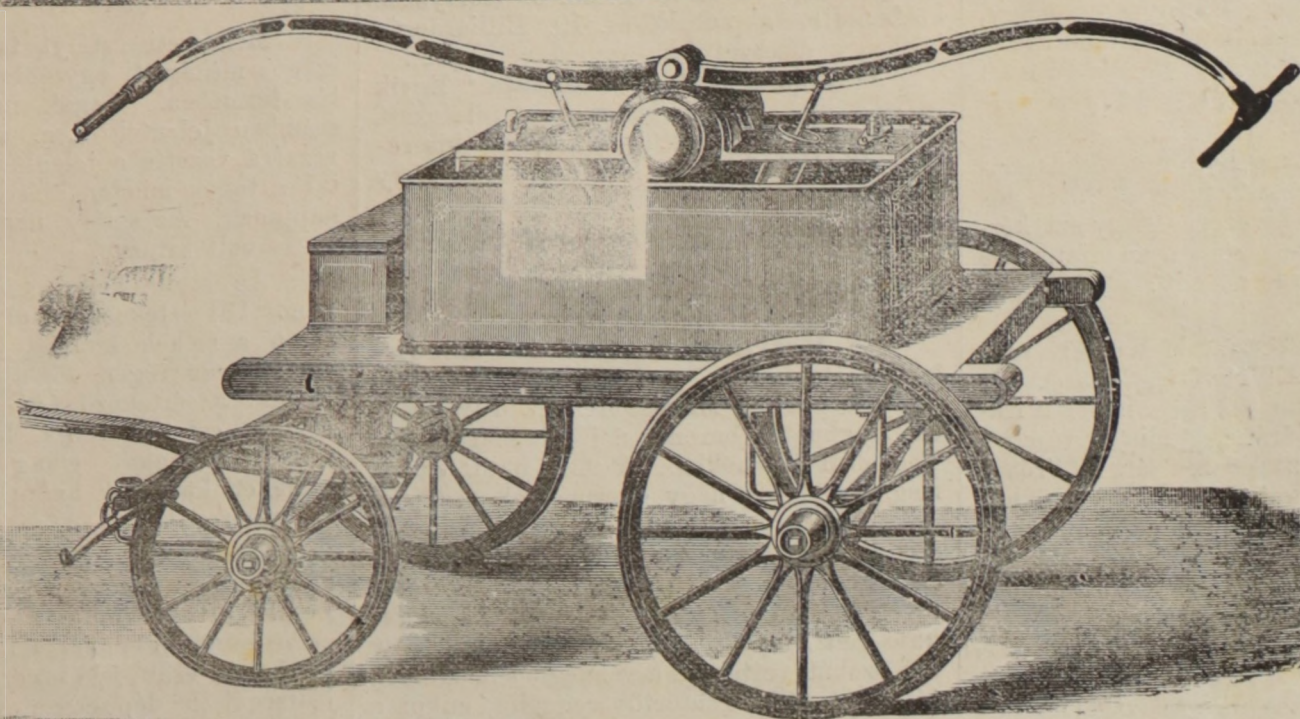
III.

Zöld berkekben keresztül, hol az ele-ven sövények virágokkal voltak behintve, hol a galagonya ársztá kellemes illa-tát s a jérikeiloncz füzerei lógtak hol a zöld levelek közül kibuvó kökörcsny arany csilágként ranyogott s violák rej-töztek a haraszt alá, hol a magas fák ive-tesesen borultak össze s a napfény sűrű ágakon keresztül tört elő, a madarak éne-kétől csengő ős erdőn keresztül, hol a vad játszint és a kék harangvirág, mint a kék tenger hullámai lepték el a földet s az enyhe tavasz szőlőt ringatva, felséges illatot adtak. Sir Leonard és leánya Etel a főséges helyeken lovagoltak át. E hely a szépség, a dal és édes illat paradicsoma volt.

(Folytatása következik.)

HIRDETÉSEK.

Minden ed-
diggi vi-
lágtárlaton
s orsz. ki-
állításán a
legnagyobb
díjakkal ki-
tüntetve.
Tetszen-
esen
beszállí-
tott gyári
árak
mellett.

Kivánatra
költségve-
tések és
képes ár-
pok díjmen-
tesen be-
számítanak
rendelke-
zésre.
Üzlet na-
gyobbítás
kapcsolato-
san szerelő
műhelylyel.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tüzelő-szerek gyár harang és ércöntődjének Erdélyországi fióktelepe Kolozsvárt bel-
monostorutca 12 szám.

Ajánlja gyárainak korunk igényeinek megfelelően berendezett vízművi osztályát az árvízmentesítő társulatok, a
megyei és magamérnök újak, gőzmalom és gyártulajdonosok, a megyei és városi közhatóságok és a gazdaközönség be-
cses figyelmébe. (5) (1-50)

A szivattyúgyár készít:

árvízmentesítő, körfutó, bányaszivattyúkat, házi- és gazdasági kutakat.

Vállalkozik gyapjamosodák, vízvezetékek, gőz- és zuhany fürdők berendezésére és minden vízművi
munkálatokra.

A gyár készítményeiért teljes jótállást vállal.

KUN MÁTYÁS

ajánlom az idényre

FELTÜNŐ OLCSÓ ÁRBAN

a korcsolyázó t. cz. közönségnek, hogy nál-
lam kész KORCSOLYÁK találhatnak, ugy-
szintén a legcsekélyebb javítások is elfo-
gadtatnak.

Továbbá u. m. kard, kések, doctori és
vágó eszközök kiköszörülésére, takarítása
is elfogadtatik szintén jutányos árak mel-
lett.

Megjegyzendő, hogy jelenleg nem a
Donogányné-féle házban van a műhely ha-
nem a régi „Qnást“-iéle házban kandia
utca 13-ik szám. (19) (1-10)

Játékok

h. bányá-hungári m. kir.
állami tanmühelyből.

Műfaragvá- nyok

h. bányá-hungári m. kir. állami
tanmühelyből.

Faragványok

h. bányá-hungári m. kir. állami
tanmühelyből.

Fénykép

Albumok

nagy választékban.

Zsoboki már- vány

díszmü tárgyak

Illatszerek, Pipere cikkek.

TÁRCSÁK,

vör, tajak, gyöngyház,
ém és elefántcsontból.

Demeter József Kolozsvárt, főter

BR. RADÁK-ház.

Külföldi gyermek és társas

Játékok.

Díszműáruk

bár, bémz, gyöngy-
tajak és csontból

ÉLŐZ (JUX)

tárgyak
3 krtól 35 frtig
BABÁK.

Legnagyobb raktár

China-ezüst

evőeszközök és dísz-
tárgyakból.

Különböző a'aku

Tapló-táskák

és többnemű házi ipari
cikkek.

Ekszerek,

legyezők, látesvek,
dohányzó készletek.

A tisztelt fogyasztó közönség szives figyelmébe ajánljuk!

Hazai-kávé

$\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ kilós ládácákban és kerek diszes
csomagokban
legjobb, legtisztább és e szerint legolcsóbb

kávépótolmány

(Vörös kereszt.)

(17) 2-20

Fügekivonat

$\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ kilós diszes csomagokban

legjobb olaszfügekből gyártott

FÜGEKÁVÉ-PÓTOLMÁNY.

Raktárak az ország mind nagyobb fűszerüzleteiben l. ma-
gyar csokolád-, pót- és fügekávé gyár Budapesten.

Arjegyzék kívánatra bérmentesen küldetik.

Megérkezett és kapható

NOVÁK VICTORNÁL

Kitünő erdélyi hegyalja ráczürmös bor l liter ára 45 kr.
Fehér ürmös kitünő csemege bor l liter ára 50 kr.
az üvegeket 10 krban számítom, s ugyan ez áron
vissza is veszem.

(20) (2-4)

HIRDETÉSEK

AZ „ELLENZÉK“

kiadóhivatalában fölvetetnek.

Főtér, br. Szentkereszt-ház.

HATÁROZOTT ÁR.

1882
Kecskemétről
Kitüntetve.

Brassó pályadíj
2 arany 1879.

1876
Kitüntetve
Szegedről.

Legnagyobb lószerszám
raktár

CSERNA ISTVÁN

szíjgyártónál Kolozsvárt hidutca 17 sz.

15 év óta tanúsított jó hírből szíjgyártó üzletem ujonnan és jól be-
rendezve, bel és külföldi börtökből, izléssel saját készítményű lószerszámokkal és
egyéb minden szíjgyártó mvek készen találhatnak, vagy izlés szerint megrendel-
ték, mert oly helyzetbe vagyok, hogy a leggyorsabban előlithatom.

Továbbá készen találhatnak lovagló szerszámok ugymit: nyergek, kantárok,
lekötők, istálló kötőfékek, táskák, kulacsok, zörgök, ostorok, patingok stb.

Minden e szakmába vágó ocskákat becsrőlek, javításokra nagy figyelmet
fordítok. (4) (1-50)

Vidéki megrendeléséknél teljes bizalommal egy levelű lapon bár mit meg-
rendelhetnek, mert áruim jó minőségéről, ugy azoknak szolid határozott áraiól, a
nagy érdemű közönséget annál is inkább biztositom mivel levélileg t t r ndel-
ményt meg nem elégedés esetén, ha az használva nem volt, díjmentesen 6 nap
mulva is vissza veszem.

1879
Kitüntetve
Sz. Fehérvár

Teljes tisztelettel
CSERNA ISTVÁN
szíjgyártó,

1879
Kitüntetve
Déésről

HATÁROZOTT ÁR.

Haszonbéri hirdetés.

A néhai Gróf Kornis Albert hagyatéká-
hoz tartozó katonai birtok, mely áll 945
hold szántó kaszálából folyó évi Szt.-György
napjától kezdve haszonbérbe kiadó. Értekez-
hetni lehet az örökösök közös meghatalma-
zottja Bárá Szentkereszt György urral
Hosszuaszon és Kolozsvárt Schilling Rudolf
kir. közjegyző urral.

(22) (1-3)

MAGYARY MIHÁLY
könyvnyomdája.

Felvállal bármily
nagyra
könyvnyomdai
munkákat,
NAPI és HETI
LAPOK kiállítását,

KOLOZSVÁRT,
belközéputca, 33. sz.

plakátok, folyóira-
tok, névjegyek,
körlevelek,
báli meghívók,
árjegyzékek
stb. nyomtatását

főgumósítanak.

MEGRENDELÉSEK